

Světlo k víře, síla k lásce

Neboj se, od nynějška budeš lovit lidi. S těmito slovy Kristus mění Šimonův život a od této chvíle rybář z Galileje ví, pro co žije. Tak jako on, každý člověk se dříve nebo později musí vyrovnat s touto otázkou: Jaké je mé poslání v životě?

03.10.2018

Během následujících dní biskupský synod v Římě bude projednávat téma: Mladí lidé, víra a rozlišování povolání. Vedle toho, že budeme

prosit Ducha svatého, aby osvětlil synodální otce, využijme tuto příležitost, abychom uvažovali o vlastní cestě, protože všichni máme božské povolání, všichni jsme voláni Bohem ke sjednocení s ním.

Víra je mocné světlo, schopné osvětlit vlastní budoucnost a ozřejmit touhy po plnosti. V okamžiku života, kdy se možná hroutí jistoty dětství a také světlo víry může ochabnout, je třeba připomenout nejhlubší pravdu o nás: jsme Boží děti a byli jsme stvořeni pro lásku. Bůh nás volá radikálním způsobem: volá každou a každého z nás, abychom byli šťastní po jeho boku. Stvořitel nás nevhazuje do života a nezapomíná na nás: Ten, kdo tvoří, také miluje a povolává. Proto, nalezení vlastní cesty by mělo být prosvětleno vírou v Boží lásce ke každému z nás.

Neboj se, říká Ježíš Petrovi. „Nebojte se naslouchat hlasu Ducha, který vás

vede k odvážným rozhodnutím“, napsal papež v dopise mladým oznamujícím konání tohoto synodu. Osobní hledání může vyvolat určitý neklid, protože zakoušíme závrať naší svobody. Budu šťastný? Budu mít dostatek sil? Stojí za to zavázat se? Také v tuto chvíli nás Bůh nenechává samotné. On nás inspiruje, když mu budeme naslouchat. Pokud ho pokaždé prosíme v nejkrásnější modlitbě: „Buď vůle tvá, jako v nebi, tak i na zemi“: Ať se uskuteční tvá vůle ve mně, v tobě, v každém z nás.

Když myslíme na tolik mladých, kteří chtějí pomoci Božím plánům, prosme, aby obdrželi nejenom *světlo k objevení* jejich cesty, ale také *sílu chtít sjednotit se s Boží vůlí*. Pomáhá myslet na to, že pokud nás On o něco prosí, ve skutečnosti nám nabízí dar. Nejsme to my, kdo dělá Bohu laskavost: je to Bůh, který osvětluje náš život, a tak mu dává smysl.

Kéž bychom mladí i dospělí rozuměli, že svatost není překážkou realizace vlastních snů, ale je žitím života v plnosti. Všechny naše touhy, všechny naše projekty, všechny naše lásky, se mohou stát součástí Božích plánů. Jak připomíná sv. Josemaría: „dobře žitá láska je svatost“.

Křesťanský život nás nevede ke sjednocení se s nějakou ideou, ale s osobou: osobou Ježíše Krista. Aby víra osvítila naše kroky, ptejme se vedle toho: *Kdo je pro mě Ježíš Kristus?*, také *Kdo jsem já pro Ježíše Krista?* Takto objevíme dary, které nám Pán dal a které jsou bezprostředně spjatý s naším posláním. Takto v nás dozraje pokaždé víc a víc postoj vnitřní otevřenosti k potřebám druhých. Tak se dokážeme odhodlat ke službě všem a vidět jasněji, jaké místo nám svěřil Bůh v tomto životě.

Ve společnosti, která často myslí na blahobyt, nám víra pomáhá pozvednout pohled a objevit opravdovou dimenzi vlastní existence. Pokud jsme hlasateli Evangelia, naše cesta po této zemi bude plodná. Bezpochyby bude mít celá společnost užitek z generace mladých, která se ptá s vírou v Boží lásce k nám: Jaké je mé poslání v tomto životě? Jakou stopu za sebou zanechám?

mons. Fernando Ócariz, prelát Opus Dei

*Vyšlo v Katolickém týdeníku, č. 40,
2.10.2018.*

.....

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/svetlo-
k-vire-sila-k-lasce/](https://opusdei.org/cs-cz/article/svetlo-k-vire-sila-k-lasce/) (12.03.2026)